

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین مدیریت استراتژیک منابع انسانی و سرمایه فکری با نوآوری سازمانی مدیران مدارس

محل انتشار:

اولین همایش ملی علوم انسانی و حکمت اسلامی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

لیلا شعبانی - گروه آموزش ابتدایی، واحد امیدیه، دانشگاه آزاد اسلامی، امیدیه، ایران

فاطمه رضایی - گروه مدیریت آموزشی، واحد امیدیه، دانشگاه آزاد اسلامی، امیدیه، ایران

محمد حسین پور - گروه مدیریت آموزشی، واحد امیدیه، دانشگاه آزاد اسلامی، امیدیه، ایران

خلاصه مقاله:

نوآوری سازمانی به معنای ایجاد یا بکارگیری یک ایده، روش یا فرایند جهت ارائه محصول یا خدمت نو به بازار می‌باشد. اگر خلاقیت سازمانی به معنای ارائه طرحی تازه باشد نوآوری سازمانی به معنای پیاده سازی و اجرای طرح به صورت واقعی است. نوآوری به معنای عملی کردن یک تفکر خلاق است و نوآوری سازمانی کلید موفقیت در عرصه تکراری سازمان است (عبدی، ۱۳۹۷). این حوزه بر مسائل درازمدت کارکنان و ایجاد ساختار سازمانی برای زمان تغییرات (مانند ادغام، رکود و تغییر مالکیت) تمرکز میکند. این مدیریت به بهبود اخلاق سازمانی و تاثیر تصمیمات تجاری شرکت بر جامعه اهمیت بالایی میدهد. از طرفی سرمایه های فکری یکی از مهمترین دارایی های سازمانی است که امروزه در سازمانها شناخته شده است. در نگرش های نوین مدیریت بهره گیری از دارایی های چون سرمایه انسانی، سرمایه ساختاری و سرمایه های ارتباطی در توسعه کسب کارها نقش بسزایی دارد. در این میان آموزش و پرورش به عنوان یکی از سازمانهای خدماتی بهره گیری از چنین سرمایه هایی را در دستور کار خود قرار داده اند (چمن، ۲۰۱۵). کشورهای مختلف جهان به دلیل ارتباط مثبت آموزش عالی با توسعه ملی، در طول دو دهه گذشته تلاش بسیاری در جهت گسترش آموزش عالی خود نموده اند. (تروس، ۲۰۱۶) بسیاری از سازمانهای آموزشی که از سابقه طولانی برخوردارند و دارای روح سازمانی هوشمندی میباشند به خوبی تاثیر تغییرات و تحولات را بر اجزای خود حس کرده و درک میکنند که چالشپذیری، لازمه ی ادامه حیات و عمر آنهاست. (ابولحسنی رنجبر، عنابستانی و شریعت جعفری، ۱۳۹۴) امروزه سازمانهایی موفق هستند که به کمک ابزارهای مدیریتی و فناوریهای نوین، از فرصتهای ایجاد شده به نفع خود استفاده کنند، سرمایه فکری یکی از این ابزارهاست. داراییهای دانشی بیانگر مجموعه ای از قابلیتها و توانمندیهای یک سازمان که برای رشد اقتصادی، توان رقابت، توسعه انسانی و کیفیت زندگی اساسی در نظر گرفته میشود (قهرمانی اقدام و کهن، ۱۳۹۷). در اقتصاد مبتنی بر دانش، موفق ترین سازمانها آنهایی هستند که از این دارایی ناملموس به نحو بهتر و سریع تری استفاده کنند. از دیدگاه استراتژیک، امروزه از سرمایه فکری به منظور خلق و افزایش ارزش سازمانی استفاده میشود و موفقیت یک سازمان به توانایی آن در مدیریت این منبع کمیاب بستگی دارد. بدین ترتیب سازمانها نیازمند رویکردی هستند که دارائی های ناملموس جدید سازمانی نظیر دانش و شایستگیهای منابع انسانی، نوآوری، روابط با مشتری، فرهنگ سازمانی و ساختار سازمانی را در برگیرد (کریستونیس، ۲۰۱۷). ماهیت ارزشمند و اثربخش تحقیق و توسعه در سازمانها، بسیاری از محققان را بر آن داشته تا مدیریت نوآوری را به عنوان عاملی کلیدی جهت باروری و ظهور خلاقیت در سازمانهای تحقیق و توسعه و در نتیجه شکوفایی و حیات سازمان بدانند (تروس، ۲۰۱۶). این پژوهش بر آن است که چگونگی روابط بین مدیریت استراتژیک منابع انسانی و سرمایه فکری با نوآوری سازمانی مدیران مدارس دخترانه و پسرانه مقطع ابتدایی شهرستان هندیجان را بررسی کند.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1381172>

